

Udskriftsdato: mandag den 20. juli 2026

KEN nr 9383 af 02/03/2016 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2015-6811-22682

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - adgangsbegrænsning - ej medhold

J. nr. 2015-6811-22682

En svømmehals tilbud til klager om separat omklædningsrum til person med juridisk kønsskifte havde intet med ligebehandling i ligestillingslovens forstand at gøre. Klager er juridisk en kvinde, men fremtræder fysisk som en mand. Klager kunne derfor af blufærdighedsmæssige hensyn ikke benytte kvindernes omklædningsrum i svømmehal.

Klager fik derfor ikke medhold.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med, at klager ikke havde mulighed for at klæde om i kvindernes omklædningsrum i en svømmehal. Klager, der er født som mand, er bevilget juridisk kønsskifte og har fået tildelt et nyt kvindeligt personnummer.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med ligestillingsloven, at klager ikke kunne klæde om i kvindernes omklædningsrum.

Sagsfremstilling

Klager er blevet tildelt et nyt kvindeligt personnummer. Klager har ikke fået foretaget operative indgreb.

Den 5. maj 2015 besøgte klager en svømmehal. Klager fremstod som en mand.

En medarbejder i svømmehallen meddelte klager, at det ikke var muligt for klager at klæde om i omklædningsrummet for kvinder. Klager blev herefter tilbudt at klæde om i et særskilt omklædningsrum.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at der er tale om forskelsbehandling på grund af køn, når klager, der har fået juridisk kønsskifte, ikke kunne klæde om og bade i det baderum, som klagers køn tilhører.

Klager henviser til, at klager i omklædningsrummet legitimerede sig som kvinde ved at fremvise sit sygesikringskort og en indkaldelse til screening for livmoderhalskræft.

Klager oplyser, at klager valgte det omklædningsrum, som klagers køn tilhører. Klager oplevede, at enkelte gæster blev forvirrede over, at klager ikke umiddelbart fremstår som kvinde. En kvindelig livredder blev tilkaldt, og klager legitimerede sig. Klager klædte om og badede. I selve svømmehallen blev klager henvist til et særskilt omklædningsrum, som livredderen betegnede som handicapomklædningen.

Det er klagers opfattelse, at personalet, ved at henvise klager til at benytte handicapomklædningen, sidestillede klagers køn med det at være handicappet.

Indklagede gør gældende, at klager ikke er blevet forskelsbehandlet på grund af køn.

Indklagede oplyser, at klager ved billetsalget var klædt som en mand. Klager gav ikke udtryk for, at klager havde ønske om at få adgang til dameomklædningen. Klager passerede herefter receptionen og gik ind i dameomklædningen. Klagers omklædning og badning medførte uro blandt de øvrige kvindelige gæster, som klagede til personalet.

Indklagede oplyser, at bademesteren vendte den usædvanlige episode med ledelsen, hvorefter klager blev henvist til et separat omklædningsrum, idet klager har mandlige kønsorganer. På forespørgsel fra klager bekræftede indklagede, at det særskilte omklædningsrum er et handicapomklædningsrum, da det er de rammer, der kan tilbydes.

Det er indklagedes opfattelse, at de i høj grad også skal beskytte de kvindelige gæster, som befandt sig i dameomklædningen.

Det er endvidere indklagedes opfattelse, at ledelse og medarbejdere i svømmehallen tacklede en meget særlig og vanskelig situation rigtig godt, og at de på bedste vis forsøgte at tage hensyn både til klager og de andre gæster i svømmehallen. Tilbud om omklædning i omklædningskabine, som også anvendes til handicapomklædning, blev vurderet som den bedst mulige løsning inden for de lokalemæssige rammer, der var i svømmehallen. Det er indklages opfattelse, at denne løsning er udtryk for respekt for klager.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Det er almindeligt i en svømmehal at have kønsopdelte omklædningsrum. Denne opdeling er baseret på brugernes fysiske fremtoning som henholdsvis mænd og kvinder, således at brugere, der fysisk fremstår som kvinder, klæder om sammen med kvinder, og brugere, der fysisk fremstår som mænd, klæder om sammen med mænd.

Klager er juridisk en kvinde, men fremtræder fysisk som en mand.

Indklagedes tilbud til klager om separat omklædningsrum er ikke et spørgsmål om forskelsbehandling på grund af køn, men et spørgsmål om, at klager ikke fysisk fremstår som en kvinde, hvorfor klager af blufærdighedsmæssige hensyn ikke kunne benytte kvindernes omklædningsrum. Indklagede har efter de foreliggende oplysninger forsøgt at løse situationen på bedst mulig måde ved at tilbyde klager at klæde om alene.

Klager får derfor ikke medhold.

Sagens oplysninger

Sagen er behandlet på grundlag af:

- Klagen af 10. maj 2015
- Indklagedes bemærkninger af 11. juni 2015
- Klagers bemærkninger af 29. juni 2015
- Indklagedes bemærkninger af 14. august 2015
- Klagers bemærkninger af 31. august 2015

<2015-6811-22682>